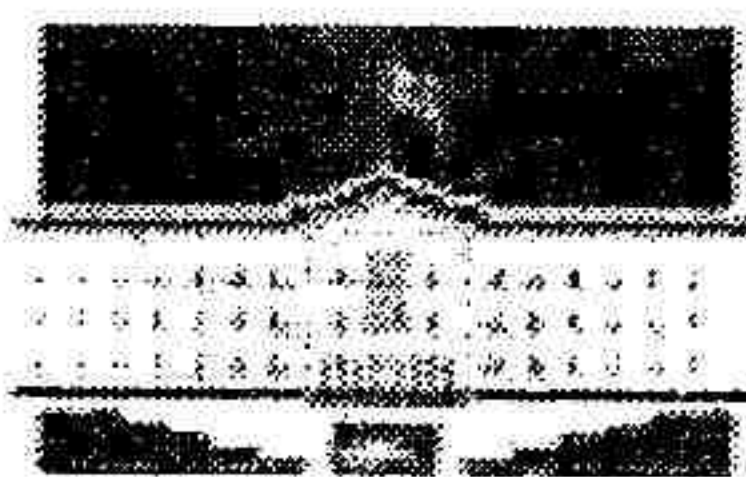
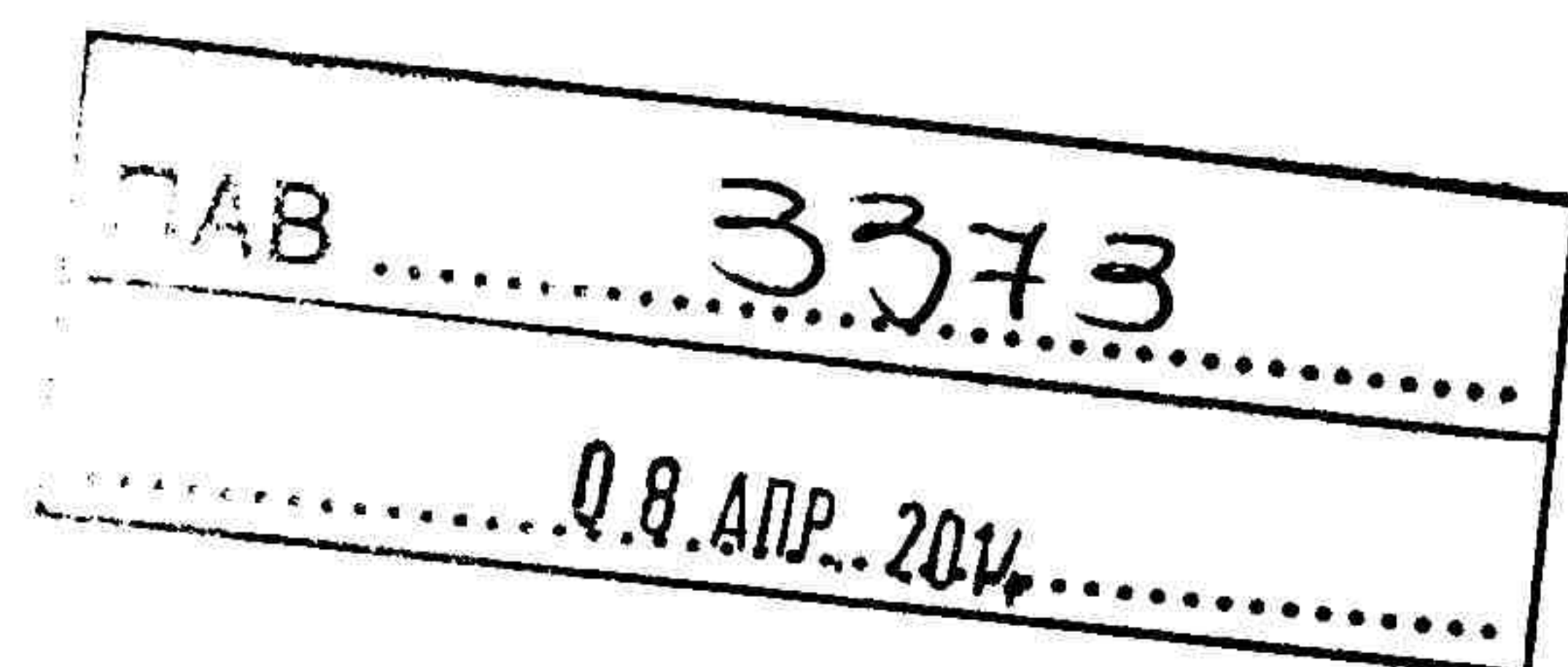

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ

ΑΝΑΦΟΡΑ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Σχετικά με ηλεκτρονική επιστολή που έλαβα από τον κ. Αναγνωστόπουλο Κωνσταντίνο (konstant@mail.ntua.gr) με θέμα τις μεταγραφές των πολυτέκνων που έχουν παιδιά που σπουδάζουν σε άλλο τόπο.

Ο Αναφέρων Βουλευτής,

Νικόλαος Ι. Νικολόπουλος

Από: **Konstantinos Anagnostopoulos** <konstant@mail.ntua.gr>

Ημερομηνία: 17 Μαρτίου 2014 - 1:55 μ.μ.

Θέμα: Fwd: Μεταγραφές πολυτέκνων

Προς: loverdos@hol.gr, androulakis@mimis.gr, Οδυσσέας Βουδούρης <odysseasvoudouris@gmail.com>, giannitsa@tzakri.gr, vpolydoras@yahoo.gr, xristos@aidonis.gr, p.moutsinas@parliament.gr, kasapidi@parliament.gr, th.parastatidis@parliament.gr, nstavrogiannis@parliament.gr, kourakos1@gmail.com, Νίκος Νικολόπουλος <ninikolopoulos@gmail.com>, artdavris@yahoo.gr, Μάρκος Μπόλαρης <bolaris@otenet.gr>, Πέτρος Τατσόπουλος <tatsopoulos@parliament.gr>

Σας προωθώ επιστολή μου προς τον Πρωθυπουργό της χώρας με αίτημά μου την επαναφορά των μεταγραφών φοιτητών, παιδιών πολύτεκνων οικογενειών, κοντά στον τόπο διαμονής των οικογενειών τους.

Με τιμή, Κωνσταντίνος Αναγνωστόπουλος

----- Forwarded message -----

From: **Konstantinos Anagnostopoulos** <konstant@mail.ntua.gr>

Date: 2014-03-17 13:44 GMT+02:00

Subject: Μεταγραφές πολυτέκνων

To: gengram@primeminister.gr

Εξοχότατε κ. Πρωθυπουργέ,

Είμαι πολύτεκνος πατέρας 6 παιδιών που φοιτούν από το νηπιαγωγείο μέχρι και την 3η Λυκείου, καθηγητής στο ΕΜΠ και η σύζυγός μου καθηγήτρια στη Β'θμια εκπαίδευση. Σύντομα ελπίζουμε, όπως πολλοί γονείς, να δούμε τα παιδιά μας να προοδεύουν στη ζωή τους φοιτώντας σε ένα από τα καλά Ελληνικά ΑΕΙ.

Η προοπτική να συντηρούμε φοιτητές σε διαφορετικές πόλεις της Ελλάδας είναι απαγορευτική για τα εισοδήματά μας, κάτι που αν δεν επαναφερθεί το μέτρο των μεταγραφών των παιδιών πολύτεκνων οικογενειών, θα κάνει αδύνατη τη φοίτηση τους. Αυτό θα μας απογοητεύσει πάρα πολύ αλλά μπορεί να στερήσει και από την πατρίδα μας κάποια ή κάποιον άξιο επιστήμονα.

Σας παρακαλούμε να κάνετε ό,τι είναι δυνατόν για να επαναφερθεί το μέτρο των μεταγραφών για παιδιά πολύτεκνων οικογενειών. Δε ζητούμε ειδική μεταχείριση στην εισαγωγή των παιδιών μας στα ΑΕΙ, αλλά αφού αυτά υποβληθούν στις ίδιες δοκιμασίες και με τα ίδια κριτήρια με όλα τα παιδιά της Ελλάδας να δικαιούνται μεταγραφής σε όμορες σχολές κοντά στην οικογένειά τους.

Στο παρακάτω άρθρο μου στο προσωπικό μου blog συζητώ τη σημασία θέσπισης δημογραφικών κινήτρων ως αναγκαία για την επιβίωση της πατρίδας μας.

<http://knanagnostopoulos.blogspot.gr/2014/03/blog-post.html>

Σας ευχαριστώ, με τιμή,

Κωνσταντίνος Αναγνωστόπουλος

Αναπληρωτής Καθηγητής ΕΜΠ

Αναστάσεως 50, 15669 Παπάγου

Konstantinos Anagnostopoulos

Associate Professor, Department of Physics, School of Applied Sciences
National Technical University, Zografou Campus, 157 80 Athens, GREECE
tel. : +30 2107721641(work),2107723009(secretary),2107723025(fax)
2106548547(home),6973987183(mobile)

e-

mail: konstant@mail.ntua.gr WWW: <http://www.physics.ntua.gr/~konstant>
/

Η Πίκρα των Εκπαιδευτικών ως Σύμπτωμα Ανωριμότητας της Ελληνικής Κοινωνίας

Μετά την πρόσφατη απόφαση του ΣτΕ για τις ειδικές κατηγορίες εισαγωγής μαθητών στα ΑΕΙ [1], άνοιξε πάλι η συζήτηση για τα προνόμια που απολαμβάνουν οι πολύτεκνες και τρίτεκνες οικογένειες της Ελλάδας. Και αυτό μου δίνει την ευκαιρία να σας θυμίσω μια πολύ επιτυχημένη επιλογή της Ελληνικής πολιτείας το 2004-05, το να προσλάβει κατά προτεραιότητα πολύτεκνους εκπαιδευτικούς και μάλιστα κοντά στον τόπο που θα επιλέξουν [2]. Ένα μέτρο με βαθιά σημειολογία που θα έπρεπε να τύχει θερμής υποδοχής και γενίκευσης και στις υπόλοιπες κατηγορίες προσλήψεων στο δημόσιο.

Το μέτρο όμως ξεσήκωσε θύελλα διαμαρτυριών από τους εκπαιδευτικούς, κάτι που μπορείτε εύκολα να βρείτε με μία απλή αναζήτηση στο διαδίκτυο. Δημιούργησε στους πολύτεκνους εκπαιδευτικούς προβλήματα από πικραμένους συναδέλφους τους, που είδαν μετά από τους δικούς τους πολύχρονους κόπους, ένας πολύτεκνος πατέρας ή μία πολύτεκνη μητέρα να απολαμβάνουν προτεραιότητα στην πρόσληψη, σε μια μετάθεση ή σε μια απόσπαση σε σχέση με αυτούς. Μετά από αυτήν την αντίδραση η επόμενη υπουργός παιδείας κατήργησε την προνομιακή αυτή μεταχείριση.

Και φυσικά θα μου πείτε πως αυτό αποτελεί ένα μικρόκοσμο που δεν αφορά ολόκληρη την Ελληνική Κοινωνία. Ναι, αλλά είναι αντανάκλαση της στάσης της - και μάλιστα προερχόμενης από το πιο παιδευμένο κομμάτι της - σε ένα πρόβλημα που την αφορά σε επίπεδο επιβίωσης: Το δημογραφικό πρόβλημα. Είναι εύκολο να διαπιστώσετε [3] πως το πιο ζωτικό κομμάτι του Ελληνικού πληθυσμού, αυτό των ηλικιών από 0-14 έτη, έχει μειωθεί κατά 40% σε σχέση με το 1980! Και αυτό βαίνει προς το χειρόν, καθώς ο δείκτης γεννητικότητας της *Ελληνίδας* γυναίκας εκτιμάται ότι είναι κοντά στο 1 [4]. Δηλαδή, κατά μέσο όρο, σε κάθε δυνητική Ελληνική οικογένεια

αντιστοιχεί ένα παιδί. Ένα παιδί που, όταν μεγαλώσει, θα πρέπει να δουλεύει για να συντηρεί δύο γονείς! Θα μας άρεσε αν το αποφασίζαμε αυτό άμεσα για το παιδί μας;

Το ερώτημα λοιπόν που τίθεται είναι πώς μπορεί να αντιμετωπιστεί αυτή η επικείμενη απειλή. Μέσα στην κρίση και με δεδομένο το βάθος ορίζοντα της τάξης των δέκα χρόνων στην εμφάνιση των σκληρών επιπτώσεων, το πρόβλημα αναβάλλεται διαρκώς και σπρώχνεται κάτω από το χαλί. Αργά ή γρήγορα όμως έρχεται ο λογαριασμός. Και θα κληθούμε να πληρώσουμε εμείς ή τα παιδιά μας. Και δυστυχώς, η ανωριμότητα στην οποία αναφέρομαι είναι ότι συλλογικά όλοι μας έχουμε επιλέξει να πληρώσουν τα παιδιά μας.

Μία συνιστώσα της δημογραφικής πολιτικής είναι η παροχή δημογραφικών κινήτρων. Την επιτάσσει η κοινή λογική αλλά και το Σύνταγμα της Ελλάδας [5,6]. Μέρος αυτών είναι και η θέσπιση κινήτρων σε μια οικογένεια να γίνει πολύτεκνη. Και εδώ έρχεται η πολιτική απόφαση, πώς δηλαδή θα τα κάνουμε πιο αποδοτικά και με ποιο τρόπο θα τα πληρώσουμε. Μία επιλογή είναι αυτή που παίρνουν πολλές χώρες που επενδύουν δημογραφικά, όπως η Γερμανία, η Δανία και το Ισραήλ. Είναι η επιδότηση σε επίπεδο αξιοπρεπούς μισθού της πολύτεκνης μητέρας, έτσι ώστε, αν το θέλει, να μπορεί να μεγαλώσει τα παιδιά της χωρίς να βγει στην αγορά εργασίας [7]. Στο Ισραήλ μάλιστα πληρώνεται και ο πολύτεκνος πατέρας. Αυτό βέβαια συνεπάγεται κάποια φορολογική επιβάρυνση σε όσους έχουν μικρή ή καθόλου οικογένεια. Εμείς δηλώνουμε φτωχοί: το κακόμοιρο το κράτος δεν έχει να πληρώσει επιδόματα πολυτέκνων, γιατί δανείζεται να ξεπληρώσει τα χρέη αυτών που τα φάγανε μαζί. Ας το δεχτούμε. Τι έχει να δώσει λοιπόν το κράτος για να εκπληρώσει τη συνταγματική του υποχρέωση; Κάποτε είχε θέσεις εργασίας και ως γνωστό αυτό είναι ένα ισχυρό δημογραφικό κίνητρο. Δεν είναι τσάμπα, κάποιες ή κάποιοι θα το πληρώσουν. Εκεί όμως είναι αναγκαία η παιδεία, ώστε να υπερβούμε το ατομικό μας συμφέρον και να δεχτούμε να πληρώσουμε το τίμημα που εμείς θα διαλέξουμε.

Αρα το πιο σημαντικό είναι, ως πολίτες, να συναισθανθούμε τη σπουδαιότητα του προβλήματος. Και εκεί, ξεπερνώντας τον εαυτό μας, να αποφασίσουμε πώς θα πληρώσουμε. Και αν αυτό μας φανεί δύσκολο, ας σκεφτούμε αυτό που είπε ένας οικονομολόγος, καθηγητής στη Σχολή Οικονομικών της Βαρσοβίας και πρώην υπουργός οικονομικών της Πολωνίας [8]: Είναι λάθος να ρωτάμε πόσο κοστίζει η δημογραφική πολιτική. Η σωστή ερώτηση είναι πόσο κοστίζει η έλλειψή της.

ΑΝΑΦΟΡΕΣ

- [1] ΣτΕ: Αντισυνταγματικά τα προνόμια Πολυτέκνων για εισαγωγή στα ΑΕΙ-Τι απαντά ο υπουργός Παιδείας <http://www.esos.gr/arhra/defterovathmia-ekpaidefsi/eidisis-defterovathmia-ekpaidefsi/ste-antisynthagmatika-ta-pronomia-polyteknvn-gia-eisagvgh-sta-aei-ti-apanta-o-yroyrgos-paideias> Βέβαια τα σχετικά προνόμια είναι όχι μόνο των πολυτέκνων αλλά και όλων των ειδικών κατηγοριών των οποίων οι πολύτεκνοι αποτελούν το φοβερό ποσοστό του 6-8%! Να σημειώσουμε επίσης πως οι πολύτεκνοι ποτέ δε ζήτησαν ειδική κατηγορία στην εισαγωγή στα ΑΕΙ, αλλά μεταγραφές κοντά στην πόλη που ζει η οικογένειά τους. Και φυσικά αυτό λόγω έλλειψης χρημάτων της πολιτείας, γιατί το ιδανικό θα ήταν η πλήρης οικονομική κάλυψη των εξόδων των φοιτητών πολύτεκνων οικογενειών με ειδικές υποτροφίες.
- [2] Να σημειωθεί ότι κανείς δε θα έπρεπε να υποστηρίζει την πρόσληψη *οποιασδήποτε* πολύτεκνων ως εκπαιδευτικούς, αλλά την πρόσληψη από αυτούς που έχουν τα απαραίτητα προσόντα. Οι τεχνικές λεπτομέρειες δεν αφορούν τη γενική ιδέα που συζητείται στο άρθρο, αλλά το πνεύμα θα πρέπει να είναι ότι οι πολύτεκνοι εκπαιδευτικοί προηγούνται στην πρόσληψη (οι μεταθέσεις όμως των πολυτέκνων κοντά στις οικογένειές τους *θα πρέπει να γίνεται με απόλυτη προτεραιότητα*). Τα παραπάνω θα πρέπει να γενικευτούν και στις υπόλοιπες θέσεις που προσφέρει το δημόσιο ως μέρος της υποχρέωσης της πολιτείας για την παροχή δημογραφικών κινήτρων και τη στήριξη της πολύτεκνης οικογένειας.
- [3] ΕΛΣΤΑΤ: Η Ελλάδα σε αριθμούς
http://www.statistics.gr/portal/page/portal/ESYE/BUCKET/General/ELLAS_IN_NUMBERS_GR.pdf
- [4] Ο επίσημος δείκτης γεννητικότητας είναι περίπου 1.4. Η πτώση κοντά στη μονάδα αποδίδεται κατ' εκτίμηση στις γεννήσεις των μη Ελληνίδων γυναικών. Είναι γνωστό όμως πως δεν μπορεί να γίνει δημογραφική πολιτική σε βάθος χρόνου βασιζόμενη σε γεννήσεις μεταναστών. Ειδικά στην Ελλάδα της κρίσης κανείς δεν μπορεί να προβλέψει πόσοι παραγωγικοί μετανάστες θα θέλουν να βρίσκονται και να προσφέρουν στην Ελλάδα σε βάθος χρόνου.
- [5] Σύνταγμα της Ελλάδας, άρθρο 21, παρ. 5: ...Ο σχεδιασμός και η εφαρμογή δημογραφικής πολιτικής, καθώς και η λήψη όλων των αναγκαίων μέτρων αποτελεί υποχρέωση του κράτους...
- [6] Σύνταγμα της Ελλάδας, άρθρο 21, παρ. 2: Πολύτεκνες οικογένειες... έχουν δικαίωμα της ειδικής φροντίδας του Κράτους.
- [7] Ένα μεγάλο ζήτημα είναι εδώ να αποτιμηθεί το οικονομικό προϊόν της οικιακής εργασίας (άντρα ή/και γυναίκας) και να προστεθεί στο ΑΕΠ.

[8] Stanisław Kluza, http://en.wikipedia.org/wiki/Stanis%C5%82aw_Kluza, http://en.wikipedia.org/wiki/Warsaw_School_of_Economics

Posted by Konstantinos Anagnostopoulos at 12:50 PM